

szönöm Jenőkém. Simándy Jóskád.” — Azóta csakugyan a más tájhoz nem hasonlítható szépségű győri parton pihenni ki nyaranta S. J. az operaidény fáradalmait...

Az arany meg az asszonyhoz még annyit: több bém kívül két *magas* cé is van benne!

Havasi tisztaság, démoni szenvedély

És ez az az időszak, amidőn egy másik Kodály-műben, a *Székely fonóban*, az 1949—50-es évadban színpadon először lép föl a Legény szólamával. S ugyanaznap este egy másik magyar egyfelvonásos dalmű, *Kenessey Jenőnek Krúdy Gyula* szövegére írt Az arany meg az asszony című operájában Rotaridesz zsoldoskapitányt személyesíti meg.

Két külön világ, egy este! A havasi tisztaság, a szelíd szép líra, a hétköznapiok meséje az egyikben — a démonikus szenvedély poézise a másikban.

— *Nagyszerűen csinálta!* — idézi föl Az arany meg az asszony komponistája, Kenessey Jenő azt a huszonegy évvel ezelőtti előadást. — *Pedig igen nehéz szerep a zsoldoskapitányé. A kezdő néhány percet nem számítva, miután berobbant a színpadra, szinte mindvégig jelen van. Egy nagy egyéniség, abszolút muzikalitás, abszolút pontosság sugárzott a bíborvörös bارسonyruhát viselő Simándyból. Nagy sikere volt. S ezt különösen jólesett érezni ott, a karmesteri emelvényen.*

(Van Kenesseyéknek egy vendégkönyvük. A zeneszerző balatongyőriki nyaralójában 1962. augusztus 24-én a következőket írta bele S. J.: „*En verset írni nem tudok, az énekhangot pedig egyelőre ide, erre a papírra nem lehet rögzíteni, hogy hálámat és szeretetemet kifejezhetném, amiért ide hoztál, Jenőkém, erre a gyönyörű helyre, és egy életre ide is láncolt a táj szépsége és jó bora. Hálás szeretettel kö-*